

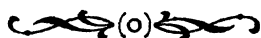
అంబరీషాచార్యులు

S. L. NO. 628

శ్రీమధుసూదనాయనమః. 13

అంబరీషోపాఖ్యానము.

- 1 శ్రీధవుడగుమాధవు నెల్లప్పుడుఁచి త్రమందునునిచి
గణనృపన త్రమువినుతించి
పలుకుల వెలదిని పొద్దింది
గౌరినమేతుండగు శంకరుపదఁకమలముఁజకునొరగి
కవిన త్రములు హృదయమెరిగి

2

అంబరీషోపాఖ్యానము.

2 చక్షివేడిపిల్లలు మహర్షవమికివి జెప్పకొనెడియట్లు

వినుజను లహహాయనునట్లు

నవరసములు నొలికెడియట్లు

భక్తిమీరగా రచియించెదహరిభక్తునిచరితంబు

భవభయసంకటభంగంబు

3 ఇనవంశంబున నాభాగుండనుజననాథునిసుతుడు

మునివరుపూజనమాన్వితుడు

సుగుణంబులకునాలయుండు

అంబుజనాభునికిని భక్తుండౌ అంబరీషుడిలను

సురదొరనుంబలె మెలగుచును

4 సప్తద్వీపాశ్రాంతంబగు భూచక్రముపాలించు

ప్రజలనుబిడ్డలవలెగాంచు

ద్విజులనుజూచిదండముంచు

ధర్మముదప్పక నాల్గుపాదములుధరణినియారీతి

నేలుచునుండెను బహుఖ్యాతి

- 6 చిత్తము శ్రీహరియందుజేర్చి వాశిష్టుడు మొదలైన
రుషులతో గూడిగణ్యమైన
జేసిన సభుహరంబులైన
సశ్వమేధములు జేసెనెక్కు సారస్వతితటమందు
గృంకినకలుషహరమునందు
- 6 మంటిగడ్డ బంగారమురెండు సమంబుగమదినెంచి
అఖిలముహరియందుననుంచి
తనమదిహరినేవినుశించి
ఘటదగునృపసత్తముడు రాజయుగియనగపెలుగుచుండె
నుర లేపాగడగ దివినుండి
- 7 హరియనియేనాహ్రాణించును శ్రీహరియేయనితాకు
దినుటకుహరియేయనివల్కు
ప్రజలతో హరియేయనుమీకు
హరియుదవృషేరొక్కటిలేదనిఅంబరీషుడనున్న
ఎంచునుహరినేమనమునను

4

అంబరీషోపాఖ్యానము.

8 అతనిసుగుణముల లెక్కవెట్టనలఁచతురాననుక్తైన

కాకోదరపతికినినైన

గీష్పతిబృహస్పతికినిన

వలనుపడవ్రయనెఱిగితియాతడుఁవసుధనుపాలింప

తెలగెనుజగతిసంతసింప

9 ఊరీతిగపాలింపగమానెనుఁయిచ్చవసుధయందు

గజరధనముదాయములందు

వాజులమొత్తంబులయందు

పుత్రమిత్రసత్వేతులయందునుఁభోగంబులయందు

ధనమణినంచయంబులందు

10 సంసారాంబుధితగులంబునుతాఁచయ్యనవిడదీశి

బహువిధ సంపదలనురోశి

హరియందలరుభక్తిజేసి

నొకజేయగుచునుధ్యానముహరియనినొప్పగజేయచును

నుండగ శ్రీహరిమనమునను

- 11 నాభక్తుండౌగా శభాషుయనినాత్మలోనదలచి
సుజనసురక్షణమనియెంచి
రిపుజన వక్రింబనిమించి
• తనుదాల్చెడిచుట్టుకై దువును నాతనిరక్షణకిచ్చె
దివిజజనంబునిచ్చమెచ్చె
- 12 అంతటభూకాంతుడు సంతకముతోనాత్మమహిమితోడ
ద్వాదశివ్రతముసేయుజాడ
దేలిపియు నేటిదరికిగూడ
జేరిమాధవుని గూర్చివ్రతంబునుజేయగ మొదలిడిరి
భక్తాగ్రేసరులనుమిఠి
- 13 యీకరణిగ జేసివ్రతాంతంబునయీకార్తికమందు
దినములు నొకటిరెండునుందు
మనుచునుమాధవుమనముందు
దలచియునుండిరి సుపవాసంబులుఁగభవ్యగుణమహాత్ముల్
శిరివరుదలచుచుండుచరితుల్

- 14 తేకువతో నువవళించి కాళిందీజలములమున్నీ .
హరినభిషేకించియుపొంగి
పూవులగంధంబులనింగి
దేవదుంధుభులు మేల్ భళియనగాఁ దేవునిపూజించి
మనముకు సంతోషముకునించి
- 15 గారవమున నుద్యద్వాదికులకుఁజ్జీరంబులపిండు
రజితపుగారిజలతోనుండు
కనకపుష్పంగంబులగండు
మిరియున్న నర్బుదాలమందలఁమేదినిపతియొసగె
తదనంతరము యిటులబరిగె
- 16 భక్త్యభోజ్యవోష్యాదికములతోఁబాహ్నితోత్తములకు
విద్యల కాటవట్టప్రజకు
మహాతప మునిగణోత్తములకు
విందులొనర్చియు తృప్తివరచిగోవిందునిభక్తుండు
మాధవునలచుచు మురిమెండు

- 17 పారణసేయుట కుద్యోగింపగఁభాసురవర్యుండు
నిగమపదోపన్యాసుండు
అనుపమయోగాభ్యాసుండు
రవిభాసుండౌ దుర్వాసుండాఁరాజనన్నిధికిని
వచ్చెనునంతసింపమదిని
- 18 తటుకునవచ్చిన మునినత్తము కుచిఁతాననంబమర్చి
తగువిధిపూజలచేపేర్చి
పాదద్వయమునొకటిజేర్చి
తోయబులతోగడగియు సేమముఁతోరముగానడిగి
అన్నముగుడువమనియుగడగి
- 19 నమస్కారములుపెక్కులొనర్చినఁనామునివర్యుండు
సంతసముతో జెలగుచునుండీ
వల్లేయని బాగనుచుండి
కాళిందీజలముల గృగకుటకైఁకడువడిజనెమునియు
మనమున వేరొకవిధమనియు

- 20 అవిధిజలములలోగ్నంకియుబహుఃసావధానమత్తుడై
 అతియగుధ్యానసమాగతుడై
 వ్రతమునుభంగపరుపగల్గెడై
 మునిగిమునిగి రాకతడవుజేసినఁమనుజాధిప బుధుడు
 ఉత్తముడంబరీషన్మపుడు
- 21 కాలముమించును పారణంబునకుఁవీలుదోచదాయె
 మునియును నీరు వెడలడాయె
 తాపసవర్యుండేమాయె
 ననిచింతించియు విద్వజ్జనములఁనాదరమునబిలచి
 యిట్లనిదీనతవచియించె
- 22 తాఁసోత్తముడు స్నానముజేయగఁతటిని కేగిరాడు
 ద్వాదిశి పారణయునుజూడ
 మించుచునున్నదినాతోడ
 వచియింపుడు నర్హమైనపనినోవిప్రోత్తములారా
 శృత్యులలోనలువకునములారా

23 అనియననాబుధ సముదయమిట్లనెఁనంబరీషతోడ
నిర్మలధర్మచరితుతోడ
శ్రీహరిభక్తవర్యుతోడ
అతిథిరామిచే ద్వాదశిపారణఁనాపబాడిగాదు
నీరమునారగింపుసాధు

24 అనివిప్రులుమదిగల సందేహముఁనరత్నతిలోబాప
నృపఋషిమధురిపుమదినిలిపి
సలిలముభక్షణంబునలిపి
అననదురుచూచుచునుండెనుదుఃస్వానునిగమనంబు
కేశవదాసుడుమార్గంబు

25 దుస్వానుండాయమునానదిలోఁ తొడరిగ్మంకులిడియు
రాజునుజేరి నతిధివిధియు
పూజలునృపవరుచేగనియు
అంబరీషుడొసరించినయట్టియుఁడంతఃపుంశఃకూని
సరిగియు నాగ్రహముఁబూని

- 26 బామముడిమొగముతో నదరెడిమేనితో బాగుగకోపించి
కనులలోనిప్పులుకులగాంచి
ఆకలిచేనృపురెట్టించి
నీదురహంకారునిగంటిరెయని నితరులతోననుచు
నాపనచూపెదయిదెయనుచు
- 27 కుడువగరమ్మనిననుముందరతనుఁగుడిచెనుమూర్ఛుండు
ఎటులొ శ్రీహరిధక్తుండు
బహువిధములదుష్కర్మండు
నాదగుశౌర్యముచూపించెదరాఁనరాధమానీకు
కనలిన నెదురెవ్వరునాకు
- 28 పెటపెటదంతంబులు గీటుచుతనఁజటమొదటికెబెరికి
కాలుండోయన నృపుమదికి
దోచియు హుంకరించిపైకి
శేలపదంబులు దొక్కుచుజనియెను నిమిషమాత్రలోన
రాజర్షియునుభీతినూన

- 29 యీవిధమంతయు సదయహృదయుడౌ యావిశ్వంభరుడు
నెరిగియుతాపసాధముండు
దాసునికిని జేశెడిదుండ
గమునుచక్కగానవరింపుమయని కరనుదర్శనమును
బంపెనుమునిమదమణిపగను
- 30 ప్రళయాంతముగావచ్చెననంగాఁపడెనుల్కములనగా
నురలతిభీతినొందిరనగా
ననలముమిన్నుముట్టెననగా
మంటలుమండుచువచ్చి మనీంద్రుని తుంటపసులుమాన్చి
యాతని వెంటదగులజొచ్చె
- 31 మానీశ్వరుడును భయాకాంతుడై మేరుగుహలొజొరగా
నదియునుమేరుగుహలొజొరగా
భువిలోకొంతతడవుబోగా
గోవును వెనుకొనుకోడెమాదిరిగఁగ్గోణిజొచ్చెనదియు
నృపునకు సంతసింపమదియు

32 మునవర్మండాటకేగినచక్కము వనుకొనిపటకేగు
నిలచిననిలుచును వేవేగ
బోయినబోవునుతోందరగా
వివికబ్రాకేనదివిబ్రాకునుజలమునదిగినదిగునునదియు
యీవిధిదగిలె వెంటమరియు

33 పశ్రోభంబున పెంటబడెడిహరిఃచక్రంబునుగాంచి
ఎచ్చటికేగినరక్షించు
వారునులేరనియోచించి
పద్మభవుండగు బ్రహ్మాదండకాపద్మగ్నండగుచు
జనియిట్లనెదీనుండగుచు

34 కమలోద్భవననుగాత్రముకై దువఃగ్రమ్మరించియవగా
అతడిట్లనియెనుభీతిలగ
హరిచక్రంబునుద్రిప్పంగ
శాతరంబుగాదోమానీశ్వరః నాలకింపుమిదే
చెప్పెడుమాటలవియ్యకొన్ని

35 భవుసింద్రాదులుదక్షుండేనునుప్రజాపతులుభృగుడు
భూతాధిపతులుసూర్యుండు
మునినేత్యుండగుచంద్రుడు
చక్రాధిపతౌ శ్రీహరియాజ్ఞనుశిరమునదాల్తుముగా
ధీనినిమరలింపనునేగా

36 ఆనవిడచియటదుర్వాసుడుకైఃకలానంబునకొచ్చి
ఉమతోగూసినభవుగాంచి
వందనములనుసమర్పించి
వేయంచులకైదువజ్రాలలుయావేదవేద్యుకెరుగా
జెప్పినశంకరడిటులనెగా

37 వినవయ్యాకెప్పెడనొకసూటనుఏనుదేవలుండు
నారదుడజుడుమహేంద్రుండు
ధర్ముడువనత్కుమారుండు
కసిలుండును నిర్జరులుసిద్ధులునుగానమహావిమోయ
తరమాతనిచక్రముద్రోయ

38 గాననీవుశ్రీ హరినికటంబుకుఁకడువేగముగాను

బోయియు పందనములతోను

వేడియు కరుణనురాగాను

జేసినయాతడు దీనదయాళుడుఁచక్కఁబునుదిగ్వి

గాచియుమాన్పునునీముప్పు

39 అనినశంకరునియాశవిడచిమునిఁయల్వైకుంతముకు

మోక్షముమూరిమైనపురికి

ఉత్తమజనముల పెన్నిధికి

యిందుశిలానిర్మితమైతగు గోవిందుపురికిజనెను

చేతము భీతిమునుంగగను

40 అటుజనిరమతో గూడినమాధవుఁశటకున గనిమునియు

యీయన కేమిజెప్పుననియు

జేరియొనర్చినండమనియె

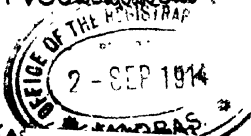
నీదగుచక్కానలజ్వాలలు నామీదవ్రజ్వరిల్లె

నీవేకావుమనుముతల్లి

- 41 నీమహిమంబిసుమంతగానకను॥ నేనతిమూర్ఖుడనై
మదమున కొవ్వినవాడనునై
తెలియనిమూఢచిత్తమత్తినై
కానకజేసితి తమభక్తున కప॥ కారముమహదేహ
పదములబడితిని నిదెబోవా
- 42 యీవిధిహరిపదములపై నొరిగియు॥ లేవకుండగాను
కరమున నెత్తియు నిట్లెసను
మిక్కిలిసంభ్రమంబుతోను
నాభక్తుడునాదుమేలుగోరును॥ తాపనవర్యుండ
వారికి నేబరమాపుండ
- 43 తనువుమనువువిడచియుచుట్టాలను॥ తానీకమువిడచి
సంపదదశలెల్లనువిడచి
భార్యనుగూడవిసర్జించి
నన్ను నెల్లకాలములజపించుచు॥ నున్నవారి నేను
విడువను నెట్టివారి నైన

- 44 పంచేంద్రియములు మనములో విస్మర్జించియు బుధవరులు
 ననుసాపింతురుమనసులలో
 స్మరణను జేయుదురికలలో
 మంచివరునిపుణ్యాంగనజనములు మరగినమాదిరిగా
 సాధులహృదయము నాయదిగా
- 45 వాచిత్రము సాధులహృదయంబులృహట్వమాడుచుండు
 మనసులు నన్నేమరిగ్గుండు
 నాయదివారినిమరిగ్గుండు
 గావునవారికి నెగ్గొనరించినకనినామదియందు
 దెలిపెదనింకనువినుచుండు
- 46 నా తేజము సాధులహృదయంబుల నాతత్వమైయుండు
 వారినికలచుజనులకుండు
 చేతోమోదముచెడియుండు
 భీతిగలుగునదెపోవిప్పడ నాభాగునిపుకృండు
 అభయంబొసగునృపవరుండు

- 47 అనిపురుషోత్తముడానశివ్యగాఁ అంబరీషోపాఖ్యానము
దండకుచక్రపుమగ్నుండు
మునివరుడుదిత స్వాంతుండు
నిర్వికానదుర్వాసుడుజనిధరఁ
బట్టియువిడువకుండగాను
- 48 చరణస్పర్శనమునకోడుచుశ్రీచక్రశిష్యుడవుడు
కరుణారససమాన్వితుండు
సాధులలోనసత్తముండు
తనమనమునచక్రమునునుతించెనుఁ తగువిధంబుగాను
దేవతల్లెపోగడగాను
- 49 పావకుడవుభానుడవుచంద్రుడవుఁ బ్రహ్మంబునునీవ
జలమాకాశపృథ్వివీవ
భూతేంద్రియనికరమునీవ
యజ్ఞంబునుసత్యంబునుఫలలోకేశులనగనీవే
సర్వాత్మయుకాలమునీవే

50 భువివీచేబహుక్రతువులఫలమగుఁ జూజియునునీవే

నిత్యముయాదితేజమీవే

శమధర్మంబులనగనీవే

చక్రిచేతబహుమన్ననబడ శైశిఁ చక్రమమునిగావు

మౌక్తికదళాలునుయికఱోవు

51 నిద్రబోవకలలోనగుపడగనుఁ నిన్నుగాంచివనుజుల్

వేసినకులసతులగుభార్యల్

ఏడువగుండెలుబహుబ్రద్ధల్

గాగనుపెద్దగునిద్దురవోవగఁ గావించెడినీడు

మహిమనువర్ణింపగరాదు

52 అనియోవిధముగచక్రిస్తోత్రముఁ సంబరీషుడునిచి

కరద్యయినొసటికిముకుళించి

యిట్లనెహరినిమనమునుంచి

దండంబొనరుతువుణ్యనేతువుకుఁ దైత్యపారణమునకు

విమలంబై నరూపమునకు

- 53 మరియిట్లనెనేధర్మమునందున మెలగుచుందునేని
ద్విజుడైవెవంబగునేని
మనసాయర్థమిత్తునేని
యీవివృతకలవడినకష్టమది యివుడెతొలంగును
మనమతిధైర్యమునందుచుగా
- 54 నేజేశెడికొలుపులచేతనుహరినిఘటభంబులచే
మిక్కిలిచేతోమోదముచే
నుండినయిపుడిచక్రముచే
గలిగెడిబాధతొలంగుంగాపుతకంజాక్షునికృపను
మునికినికనులపండువుగను
- 55 అనియీవిధమున న్నవమొనరింపగ యారక్కనగొంగ
నృపుడైమేల్బలియనిబొంగ
భేషనిదివినిసురలనంగ
మునికేబాధనుమూడతేయకనుమురహరుదరికరినే
విభుకీర్తియునిండగనింగీ

- 56 యిటుజనమునిమెలమెల్ల గధఁగీ*విభుతగదీవించి
యిట్లనెసంతసంబుమించి
నాదగుశోకమాలకించి
కరుణగాచితిమరల్చిచక్రమును*కాశ్యపీశమాళి
వేరొకరుండరునినుబోలి
- 57 శ్రీవణంబున నెవ్వనిదొక నామము*నవరణగాబడిన
బాయునునర్వపాపములను
మిక్కిలినద్యుత్తముడౌను
అట్టిమాధవునిభక్తుల కెందును*నడ్డంబును లేదు
నేరునుతుల్యమనగరాదు.
- 58 నేజేసినతప్పనుమదినెంచక*నెనరుంచితివీవె
పోయినప్రాణినిల్పితీవె
వ్రతపరిపూర్తి జేశితీవె
నీకెల్లవృదుమేలుదలంచెద*నేబోయెదరాజా
గద్గుణరవిభానురతేజా

- 59 అనవిని మొక్కియహర్వతి తేజంఃదానందముతోడ
మునికిని భక్త్యంబులతోడ
గోఘృత శాకంబులతోడ
భుజయింపగ బెట్టిన భూసురుడునుఁ బొందిసంతసమును
భూనృపవగ్యునికిట్ల నెను
- 60 గంటినిన్ను నీచరితము వింటినిఁ దింటిని అన్నంబు
త్రావితి కాళింది జలంబు
సర్గపుసుర సముదాయంబు
మర్త్యజనంబులు నిన్నెన్నుదురోఁ మానవాధినాథ
జనెదను ధర్మగుణప్రబోధ
- 61 అనిచీవన జేసియు దుర్వానుడుఁ వనజోద్భవుపురము
జనియెనృపేంద్రుడు సంబరము
నొందియుముని బోయెడి కాలం
బునకు వత్సరము నిండివృతము పరిఁ పూర్ణంబగు కలతన
తి నెనోగిరము సంతసమున

- 62 మునిశేసికృత్యమృదహించుటకృమనతరమాయమమ
హరికృపతోడయ్యెనటంచు
ఇదిశ్రీహరిమహత్త్వమంచు
మోరిదాసులకీవరభోగంబులునరకనమంబనియు
నృపవర్యుడువిరక్తుడయ్యె
- 63 తనతొనమానంబుగ వెలిగెడితనతనయులరావించి
ధరణీధరముదాల్పబంచి
తనుకాననముప్రవేశించి
కామవర్జితుండైహరితుల్యుండై మేల్వారిగాంచె
దనకీర్తినిసురలగ్గించా
- 64 యీకథచదివినవినినవారికినినిలయుడుపులపాటి
హరిభక్తుంజౌపిశుపాటి
నారాయణకవిమదినాటి
బోచెడిశ్రీచెన్నకేశుడెప్పుడుబోచును వారలను
బాపియుభవబంధంబులును

గద్య

ఇది శ్రీభారద్వాజ సగోత్రీపవిత్ర) పిశుపాటాన్వయ ప
యోదధికైరవమిత్ర) శ్రీ ఆర్యాసహాయ చరణకమ
లసేవాదురంధరలక్ష్మయామాత్యపాత్ర) పుష్ప
యార్యచతుర్థపుత్ర) నారాయణకవిప్రసీతం
బైన అంబరీషోపాఖ్యానము మహర్షవమి
పద్యములు

సంపూర్ణము .

శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

10389

